

dom; snarere er det dem, der ere lidt tilbage i Boglærdom. Naar de først ere komne tilføs, saa glemme de desuden let, hvad de have lært i Skolen, og det vil da være vansteltigt for dem, naar de komme hjem, at give sig til at studere og saa underkaste sig Examination i de Fag, som ere nødvendige, for at de kunne komme ind i Skolen. Følgen er, at de unge Mennesker, som ville gaa den Vej, gaa tilføs ikke for at blive Søfolk i og for sig, men for at blive Søofficerer. De gaa ud med det rene og klare Forsæt at uddanne sig for Marinen; de gennemgaa altsaa først en almindelig god Skole, hvor de forskaffe sig saa mange Kundskaber som muligt, og efter den Tid gaa de tilføs, det vil sige, de gaa med et Krigsskib — med Koffardskibe gaa kun saa — de gennemgaa der en 9 Maaneders Ovelse og komme saa tilbage igjen og gaa paa et særligt dertil indrettet Institut, indtil de komme saa vidt, at de kunne underkaste sig Examen. Med andre Ord, de 2 Aar, som tidligere skulde anvendes i Akademiet's nederste Afdelinger, tilbringes nu i en privat Skole under enkelte Privatmænd, samt til at faae Uddannelse ombord paa et Krigsskib. Dette er gauste, som det har været tidligere. Undervisningen er kun bleven henlagt paa et andet Sted end Akademiet, og de Paagjældende maa selv spørge derfor. Naar man nu vil gaa videre, maa det være paa Grundlag af den samme Læse. Man siger: Søfolk ere Søfolk, lad dem gaa ombord fra Dreng af paa Koffardskibe eller leilighedsvis paa Krigsskibe, naar de kunne komme der, og naar de saa have faret et Par Aar, og de ere dygtige og opvakte, lad dem saa underkaste sig en Examen, der staaar lige med Præliminærexamen og Styrmandsexamen, og saa lade vi dem komme paa Akademiet i 2 Aar. Man vil se, at den Bankelighed, som tidligere var forbundet med at faae Drengene til at gaa til Instituttet, uden at de, da de begyndte deres Søfart, havde tænkt derpaa, vil stige i en betydelig Grad, og dersom Fordringerne have været for store tidligere til dem, som havde lagt Bogen til Side, ville de blive endnu større nu. Følgen vil blive, saaledes som den ærede Drdsfører ogsaa sagde, at hvis Noget i det Hele vil give sig ind paa en saa besværlig Vej, vil det kun være at lægge de to Aar paa Akademiet over til den private Uddannelse eller til Uddannelse paa Krigsskibe under Officerernes Veiledning paa samme Maade som nu, men i 4 Aar i Stedet for, at Tiden nu er 2 Aar. Bankelighederne ville derved stige i høi Grad. At der skulde være Tale om at skaffe Navigationskolen Tilgang, kan jeg ikke indrømme, thi de unge Mennesker skulle ikke underkaste sig Styrmandsexamen, de skulle kun underkaste sig en Examen i Navigation og Maskinlære, som staaar i Klasse med, hvad der læres til begge Afdelinger af Styrmandsexamen, og dette vil bevirke, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn) udviklede, at de private Læ-

vere, ville overtage disse Fag sammen med de andre Fag, som de nu uddanne deres Elever i, og Eleverne ville altsaa ikke derved komme i nogen Berøring med Navigationskolen. Det vil saaledes være de private Instituter, der faae de unge Mennesker, der komme til at betale for sig, og deres Uddannelse tilføs vil faae en helt anden Karakter end nu. Man maa heller ikke betragte de to yngste Aar paa den nuværende Officerskole, som gaaende ud paa en udelukkende elementær Uddannelse; det er tværtimod i saa høi Grad fagmæssige Klasser, som i den Tid gennemgaaes, at de snarere kunde kaldes Fagklasser end elementære Klasser. De unge Mennesker lære vel Historie og Sprog og faadanne Ting, som høre til den mere elementære Uddannelse, men de lære ogsaa de til Faget hørende Kundskaber, saaledes som Navigation og Artilleri, som slet ikke er nævnt af Flertallet i dets Fremstilling, fremdeles Sømandskab og Maskinlære, og de lære praktisk at anvende disse Kundskaber paa de Lofter, hvortil de udfommanderes. Fremdeles har Flertallet stillet i Udsigt, at Eleverne i denne Skole hvert Aar skulde have et tre Maaneders Ovelsestogt i en Seilbrig, og i den samme Seilbrig, hvori Lærlingene uddannes. Nu vil jeg spørge det ærede Flertal og navnlig den ærede Drdsfører, hvilken Nytte det vil være til, at unge Mennesker, som have faret til Koffardis i to fulde Aar, og som ere komne paa et Institut for at lære at blive Militære, sendes ombord paa en lille Brig, hvor den væsentlige Besætning er Lærlinge? Hvad de skulde lære af Militærvæsen, militært Sømandskab og Navigation i denne Brig, kan jeg ikke forstaa. Det, som de mindst trænge til, er netop at komme ombord paa denne Brig, hvorimod det, som de mest trænge til, er at komme ombord paa en ordentlig stor Orlogsmænd, et Dampskib, i det Hele et større Skib, hvor de kunne lære noget Nyt og udvile de Kundskaber videre, som de allerede have faaet. Den ærede Drdsfører sagde, at man jo ogsaa kunde sende dem ombord paa et andet Skib, men der stilles jo som Betingelse, at de skulle have disse 3 Maaneders Fart paa den Brig, som er bestemt for Lærlingene. Jeg mener nu, at skulle de overhovedet ombord paa denne Brig, skulde det da være rent undtagelsesvis, jeg for mit Vedkommende ønsker, at de slet ikke kommer der. Dette Forslag om Søofficerskolen betragter jeg som et af dem, ved hvilke Flertallet har rokket ved det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler, og jeg vilde anse det for at være meget skadeligt, om det blev gennemført. Jeg nærer imidlertid det Haab, at, naar man nærmere kommer til at drøfte med Flertallet de forskellige Forslag, og man virkelig er besjælet af Villie til og Omhu om at faa gennemført en Lov af denne Bestaffenhed, saa kunde man vel nok komme hinden i Møde paa en saadan Maade, at der deraf